

عنوان مقاله:

بررسی جامعه دهقانی و جایگاه آنان در حکومتها در اواخر دوره ساسانی و آغاز دوران اسلامی (با نگاهی در شرق کشور)

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی باستان شناسی ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

نیره اسماعیلی - دانشجوی کارشناسی ارشد باستانشناسی، دانشگاه بیرجند

حسین کوهستانی - استادیار و عضو هیئت علمی گروه باستانشناسی دانشگاه بیرجند

مریم ظهوریان - استادیار و عضو هیئت علمی گروه باستانشناسی دانشگاه بیرجند

خلاصه مقاله:

دهقانان به عنوان طبقه ای متوسط از اشراف و نجبای اواخر دولت ساسانی، به عنوان حلقه ارتباطی میان حکومت مرکزی و توده مردم در این دوران را تشکیل میدادند. نقش دهقانان در دوره گذر از ساسانیان به خلافت اسلامی یکی از مهمترین اتفاقات در باب تاریخ ایران در قرن اول هجری می باشد. دهقانان به عنوان حکام محلی روستاها را اداره میکردند و بخش مهمی از اداره ایران را در دست داشتند از این رو که امیدی به بازگشت نظام ساسانیان نداشتند تصمیم به برقراری ارتباط با نیروهای اسلامی را در پیش گرفتند. سقوط ساسانیان و ورود اعراب مسلمان به ایران دهقانان را به تعامل با این نیروی جدید واداشت تا ضمن ایجاد پیوندهای نسبی و سببی متعدد با آنها، روش صلح جویانه ای را در پیش گرفته و جایگاه خود را حفظ نمایند. اعراب مسلمان نیز که نخست از دهقانان برای نظارت کشور کمک خواسته بودند با حکام محلی خصوصا در شرق کشور صلح کردند و به آنها مسئولیتی که در زمان ساسانی برعهده آنها بود، سپردند. روش این پژوهش و جهتگیری شیوه گردآوری داده ها تاریخی بوده است. این پژوهش سعی در بررسی بیشتر طبقه دهقانان در اواخر حکومت ساسانی و اوایل اسلام و تاثیراتی که آنان و دبیران در انتقال سنتهای ساسانی را به دوره اسلامی داشته اند را دارد.

کلمات کلیدی:

ساسانیان، دوره اسلامی، دهقانان، اعراب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1349638>

